

Retrobaments (43): Cinta Mulet Grau

No m'és gens difícil, a Horta (Terra Alta), trobar i retrobar la Cinta Mulet pels carrers, places, botigues, i fins i tot a missa. En un poble petit, tots som veïns, tots tenim un nom i una procedència, fixada sovint al llindar de cada casa.

Ella les coneix perfectament, perquè hi va néixer a finals dels anys cinquanta, i guarda, també perfectament, la memòria paterna de quan tot es feia a mà, de quan els animals formaven part de les famílies humanes i no eren, com ara, establats en enormes granges, talment camps de concentració, com denunciava en els seus poemes, reunits al darrer dels seus llibres *Hijos de la Tierra* (*La voz de mi padre*), editat a finals de 2024 per Pigmalió Poesia, de Madrid (editorial@sialpigmalion.es) i presentat,

entre molts altres llocs, a Horta, el juny de l'any que hem acabat.

Vaig col·laborar en aquesta presentació, al costat de Juli Micolau, poeta, home de cultura agrària i actiu culturalment des de La Fresneda, en terres catalanes del Mataranya aragonès, i de Carmen Gómez Cruz, catedrática d'Història de l'Art, a Tarragona, que va escriure el pròleg d'aquest volum, unes pàgines plenes de sentit, és a dir, d'adhesió personal i intel·lectual a tot el que, amb tanta veheència i veritat, expressa Cinta Mulet.

I és que Cinta, llicenciada en Filologia Catalana i Hispànica, mestra, professora de llengua i literatura catalanes a instituts de Tarragona, lectora sense remei, que busca remei llegint, animadora de

clubs de lectura, s'ha llaurat un merescut reconeixement com a organitzadora de recitals poètics (alguns dels quals, anys enrere, al mateix poble natal), ha participat en multitud de samfaines culturals, amb la Institució de les Lletres Catalanes i la Universitat Rovira i Virgili, i ha donat a conèixer la seva obra en vers, una bona quinzena de llibres, en diversos grups editors, entre els quals el reunit al voltant dels tarragonins Arola, i des de 2015, publicant en castellà, també a Pigmalió Poesia, el volum *Comercio de conciencias*, amb pròleg del crític i poeta Ramón García Mateos, connectat intensament amb els cercles culturals i acadèmics de Tarragona i l'Ebre, on cal recordar que va ser prologuista i traductor de l'obra de

Gerard Vergés (Tortosa, 1931–2014), publicant, el 2005, en edició bilingüe, el volum *La raíz de la mandrágora* (1982–2002), al grup editor La Poesia, señor hidalgo.

La poesia de Cinta Mulet arranca del contrast, dolorosament viscut, entre el món rural de la seva infantesa i la impersonal massificació humana, natural i animal que s'han viscut amb l'apoteosi globalitzadora. Talment com les bèsties, som "homes granja", reunits en "ciutats granja" i, com George Orwell al seu conegut llibre *Rebel·lió a la granja*, l'autora es rebel·la contra "la cruda deshumanització en el sistema de producció de carnes", com assenyala Carmen Gómez Cruz en un dels pròlegs.

Vaig conèixer Cinta Mulet *in illo tempore*, cap al 1983, en el curs d'u-

Xavier Garcia
escriptor

na excursió al Parrissal de Beseit, amb la mestra de Bot, la recordada Maria Rosa Coll, i no hem recuperat el contacte fins fa quinze o vint anys, quan, fastiguejat de viure en "ciutats granja", vaig decidir que em convenia tornar a veure muntanyes com les del Port.

Cinta sap moltes coses del caràcter local, que diu entre línies als seus versos, però, coneixent-la, se li entén tot.